

[Holstein.]

konservative Politik? Det er det, vi har Krav paa at faa at vide, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil ikke i Længden kunne snakke sig fra Uoverensstemmelsen i Partiets Stilling til disse to Sæt af ganske ensartede Traktater. Derfor har jeg rejst dette Spørgsmaal, for at faa Besked; men det lader altsaa til, at man hellere vil forsøge at camouflere, at snakke sig fra det — et haabløst Foretagende. Fremfor at give ren og klar Besked og lade sin Tale være ja, ja, eller nej, nej siger man baade ja og nej.

Formanden: Jeg vil henstille til det ærede Medlem, om han ikke paa Grund af den fremrykkede Tid kunde fatte sig noget kortere.

Holstein: Det skal ikke være mere end to Minutter til, det vil jeg love den højtærede Formand. Den højtærede Udenrigsminister hævdede igen i Dag, og han hævdede det under Forhandlingen om den nordiske Handelstraktat, at de told- og erhvervs-politiske Forhold i Europa var blevet langt, langt alvorligere for Danmark i det sidste, ja i de sidste to Aar, end de har været før, at Isoleringspolitikken paa det toldpolitiske Omraade har gjort meget store og for Danmark meget foruroligende Fremskridt. Hvor meget skal der egentlig til, førend den højtærede Udenrigsminister kan tænke sig at erkende, at Forholdene er saa alvorlige, at selv han maa slaa ind paa en ny Toldpolitik og Handelspolitik? Han har oven i Købet oppe i Landstinget overfor Landstingsmand Schovelin ladet forstaa, sagt det med rene Ord, at han kunde ogsaa tænke sig, at Forholdene kunde blive saadan, at Danmark maatte gaa til en Kontingenteringspolitik. Ja, det staar der med rene Ord; jeg kan læse det op; jeg har det liggende, og Landstingsmand Schovelin takkede ham oven i Købet for det og indrømmede, at det var et utvivlsomt Tegn paa, at den højtærede Udenrigsminister var i Bevægelse paa dette Omraade.

Men jeg vil dog gerne spørge ham: Hvor alvorlig skal i Grunden den told- og erhvervs-politiske Situation blive for Danmark, før Udenrigsministeren mener, at der er Grund til at ændre Signaler? Den konservative Toldlovsordfører i Landstinget mener i alt Fald, at Situationen er saa alvorlig, at der nu mere end nogen Sinde var Grund — i hvert Fald for det konservative Folkeparti — til at ændre Signaler og ændre Signaler principielt og eftertrykkeligt paa dette Omraade, sammenholdt med den

Politik, som hidtil har været de danske Regeringers, ikke blot før Krigen og under Krigen, men ogsaa i Aarene efter Krigen, hvor det gjaldt Europas økonomiske Genopbygning efter Krigens Hærgelser. I alle disse Aar har den Politik, man har fulgt paa disse Omraader, gaaet ad de gamle udtraadte Baner: Ingen Forandring, ingen Bestræbelser for virkelig ad denne Vej at skaffe nye Markeder og bevare gamle. Naar man, som vi her i Danmark, har en Landbrugsindustri og en Byerhvervsindustri, som teknisk og produktionsmæssigt er knyttet saa nøje og saa intimt til hinanden, naar vi har produktionsmæssigt ydet saadanne Præstationer, at vi med Rette kan være stolte for Alverden baade af, hvad danske Arbejdere, og af, hvad danske Bedriftsledere formaar at yde, naar vi produktionsmæssigt har handlet saa dristigt, fremsynet, saa teknisk dygtigt, som vi har, er det saa ikke absurd at være forsagt paa det merkantile Omraade? Det er det, man er, i Modsætning til, hvad den højtærede Undervisningsminister krævede i 1922. Og er det ikke absurd, naar der er den intime, intime Forbindelse produktionsmæssigt og teknisk mellem Industri og Landbrug, samtidig at ville hævde, at merkantilt er der og maa der og bør der være en Kløft, som ikke traktatmæssigt og toldpolitisk kan overbygges?

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Holstein stillede det Krav til det konservative Folkeparti og i dette Tilfælde til mig, som fører Ordet paa Partiets Vegne, at min Tale skulde være ja, ja eller nej, nej. Dertil er at sige, at noget Forbillede i saa Henseende tør jeg jo ikke sige, at det ærede Medlem er for os andre. Videre maa jeg maaske sige til det ærede Medlem, at han maa ganske have misforstaaet mig, naar han af de Bemærkninger, jeg fremsatte før, kunde faa den Tro, at der var noget personligt i Sagen. Nej, lad os tage det, som det er: det er Sagen selv, som har hans Interesse. Men maa jeg maaske sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, at det ikke vilde være ilde, om det ærede Medlem, naar han faar Ordet en Gang i Morgen, hvis jeg er blevet færdig til den Tid, ogsaa ved Siden af at kritisere saa voldsomt vilde give Udtryk for noget andet end rent negativ Kritik.

Videre maa det være mig tilladt at sige til det ærede Medlem, at den Tale, han førte her i anden Omgang, var den mest haabløstforvirrede Sammenblanding af Spørgsmaal om Tarif, forskellige Handelssystemer og Spørgsmaalet om de Positioner, man skulde